

CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE

"Pusu-te-a pe tine, Sfinte Vasile, Dumnezeu-Cuvântul, tărie bună Bisericii Sale, cel ce cu tunetul cuvintelor tale amuțești gurile ereticilor; iar noi credincioșii, bucurându-ne, cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!"

Februarie 2009

Publicație a Parohiei Sfântul Vasile cel Mare-Victoriei
Calea Victoriei, nr. 198, sector 1, Tel. Pr. paroh: 0726.68.96.96

Tel/fax: 021.21.25.181, e-mail: bisericasfvasile_victoria@yahoo.com

Cont RO74RNCB0072049696610001 deschis la BCR sector 1

Întâmpinarea Domnului- Despre cum trebuie credincioșii să-L poarte pe Dumnezeu în inimile lor

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor...(Luca, 2, 29-32)

Spune Tradiția Bisericii că dreptul Simeon, după ce a rostit acele cuvinte profetice despre Hristos și despre Maica Domnului, și-a dat duhul acolo în templu, iar oasele lui s-au risipit și au fost îngropate afară, lângă zidul templului

Mari erau credința, nădejdea și răbdarea dreptului Simeon. Să aștepti cu răbdare trei secole, cu nădejdea că vei vedea cu ochii pe Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii! Să suferi povara bătrâneții îndelungate cu atâta pace în suflet și credință în inimă că Cel făgăduit va veni, că Mesia nu va întârzia, că Fiul lui Dumnezeu se va face Fiul Fecioarei Maria, pentru a răscumpăra neamul omenesc din robia păcatului și a morții veșnice!

Iată deci ce pildă de adâncă smerenie ne-a dat Mântuitorul la sărbătoarea de astăzi, El, care binecuvintează în cer pe toți sfinții și arhieriei, pe toți îngerii și heruvimii, Se binecuvintează pe pământ de un preot, de un bătrân cinstit al Legii Vechi. Iată bunătatea și mila lui Dumnezeu până unde se coboară, că vrea să fie binecuvântat de om, vrea să fie purtat de om în brațe și în inimi, în nemărginita Lui dragoste, ca și noi la vreme să dorim binecuvântarea Lui și să-L purtăm pe El în inimile noastre.

Acum se cuvine să ne întrebăm: Oare purtăm și noi pe Iisus Hristos în inimile noastre? Oare numai bătrânul Simeon L-a purtat? Ba nu, fraților. Noi Îl purtăm în noi pe Hristos mai mult decât Sfântul Simeon, prin taina Sfântului Botez. Sufletul omului are chipul și asemănarea lui Dumnezeu, căci are minte, gând și cuvânt. Mintea noastră, sufletul nostru, sunt chipul și asemănarea lui Dumnezeu, care stă în minte și în inimă și s-a vărsat în toată firea trupului ca focul prin fier, cum arăta Sfântul Ioan Damaschin. Deci, fiecare creștin care s-a botezat, s-a și îmbrăcat în Hristos, după cum cântă Biserica: *Căpi în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.* De aceea ne numim cu toții creștini, căci purtăm pe Hristos în noi împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Să nu uităm că Sfântul Simeon L-a purtat pe Hristos în brațe, iar noi Îl purtăm pururea în inimă și în minte, prin Botez, prin

rugăciune, prin dragoste și Sfânta Împărtășanie. Sfântul Ignatie Teoforul, întrebat fiind de împăratul Traian de ce se numește el astfel, a răspuns „Mă numesc teofor pentru că port pe Dumnezeu în mine, căci toți creștinii care s-au botezat Îl poartă pe Dumnezeu în ei.

Deci, frații mei, dacă purtăm pe Dumnezeu în noi, și acesta este adevărul pe care nimeni nu poate să-l tănuiască, atunci cum trebuie să ne fie viața și faptele noastre? Cum trebuie să trăim pe pământ ca să păstrăm pe Hristos în inimile noastre?

Să iubim pe toți oamenii, să iertăm pe cei ce ne greșesc și să ne rugăm neîncetat la biserică și acasă, că rugăciunea este scara ce urcă la cer pe om și coboară în inimă pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt. Apoi să ne smerim, că Dumnezeu celor smeriți le dă har, și să ne facem vrednici de Trupul și Sângele Domnului, căși prin toate acestea devenim biserici vii ale Duhului Sfânt și purtători de Dumnezeu, adică teofori.

De vom împlini cu credință, cu dragoste și cu smerenie toate faptele bune, ne vom învrednici să purtăm și noi în brațele și în inimile noastre pe Hristos Mântuitorul, și vom putea închide ochii cu pace, rosstind împreună cu dreptul Simeon: *Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta...Amin!* (Pr. Ilie Cleopa, *Predică la Întâmpinarea Domnului*, în vol *Predici*, Ed. Episc. Romanului, 1996)

Sfântul Mucenic Trifon s-a născut în Frigia, unul din districtele Asiei Mici, în satul

Lampsacus. Încă din tinerețe Domnul l-a învrednicit cu puterea izgonirii demonilor și a vindecării diferitelor boli. Odată, mucenicul a salvat întreaga sa comunitate de la înfometare, oprind cu puterea rugăciunii, invazia lăcustelor care devorau culturile și grânele oamenilor.

Sf. Trifon a devenit faimos o dată cu izgonirea unui demon din fiica împăratului roman Gordian (238-244) și atunci când îi ajută pe cei neputincioși nu le cerea altceva decât credință în Mântuitorul Iisus Hristos cu a Căruia slavă îi vindeca. Când la tronul imperial a ajuns împăratul Decius (249-251), acesta a început o persecuție atroce împotriva creștinilor. Cineva l-a pârât comandantului Aquilinus pe Sf. Trifon spunându-i că acesta propovăduia cu mare evlavie credința în Hristos și că pe mulți i-a botezat. Curând sfântul a fost arestat și interogată, timp în care

și-a apărat cu putere credința sa. Pentru mărturisirea sa sfântul a fost supus unor torturi îngrozitoare: a fost lovit cu bățele, trupul i-a fost scrijelit cu gheare de fier, a fost ars, i s-au bătut cuie în tălpi și dus prin oraș pe jos. Toate acestea sfântul le-a îndurat cu răbdare. În cele din urmă a fost condamnat la tăierea capului cu sabia. Sfântul mucenic s-a rugat înainte de execuție, mulțumind lui Dumnezeu pentru că l-a întărit în încercările sale. El s-a mai rugat Domnului să miluiască pe cei care-l vor chema în ajutor. Când soldații au ridicat sabia să-i taie capul, sfântul și-a și dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, acestea petrecându-se în Niceea, în anul 250. Creștinii au înfășurat trupul sfântului într-un giulgiu curat, cu intenția de a-l îngropa în Niceea, acolo unde a suferit, dar sfântul li s-a arătat și le-a cerut să-i ducă trupul în satul natal, Lampsacus. Mai târziu, moaștele Sfântului Trifon au fost mutate la Constantinopol și apoi la Roma.

În Rusia Sf. Trifon este considerat sfântul patron al păsărilor deoarece, după cum se povestește, odată Țarul Ivan cel Groaznic a ieșit la vânătoare iar îngrijitorul șoimului a scăpat din neatenție pasărea preferată a țarului. Acesta i-a dat termen îngrijitorului Trifon Patrikeiev să aducă pasărea în trei zile, iar dacă nu, va fi condamnat la moarte. Trifon a căutat pasărea prin toată pădurea dar fără rezultat. În cea de-a treia zi, sfârșit de oboseală după atâta căutare, îngrijitorul s-a întors la Moscova, la locul numit Crângul Marinaya. Întinzându-se ca să se odihnească, s-a rugat sfântului patron al său, Sf. Mucenic Trifon, chemându-l în ajutor. În vis a văzut un tânăr pe un cal alb care ținea pe mână șoimul țarului. Acesta i-a spus: "Ia pasărea pierdută și o du țarului și nu te mai necăji." Când s-a trezit, îngrijitorul a zărit pasărea stând pe un brad. A luat-o, a dus-o țarului și i-a spus ce ajutor miraculos a primit de la Sf. Mucenic Trifon. Drept mulțumire că i-a salvat viața, Trifon Patrikeiev a construit o capelă în locul unde i-a apărut Sf. Trifon. Mai târziu, a construit chiar și o biserică cu hramul Sf. Trifon în Moscova.

În Biserica Ortodoxă Rusă sfântul este slăvit ca și protectorul divin al Moscovei. În multe icoane rusești, Sfântul Trifon apare cu un șoim pe braț (Foto1- Sf. Trifon, Foto2- țarul rus Ivan cel Groaznic)

Credințe și obiceiuri de Sfântul Trifon- 1 februarie

Sărbătoarea Sfântului Trifon, de la 1 februarie, prefațează anul pomi-viticol. Pentru ca acesta să înceapă și să se desfășoare în cele mai bune condiții, de ziua Sfântului Trifon se practicau o serie de rituri, menite a asigura protecția și fertilitatea viilor și a livezilor de pomi fructiferi. În trecut, viticultorii și pomicultorii țineau post în această zi, pentru ca Sfântul Trifon, considerat de ei drept patron al viilor și al livezilor, să-i ajute să aibă un an bun, bogat în recolte de struguri și fructe. În satele din Muntenia, în dimineața sărbătorii, viticultorii chemau preotul să le binecuvânteze via și s-o stropescă cu agheazmă, ca aceasta să rodească și să fie ferită de grindină sau de secetă. În partea de sud a Olteniei, se practica un ritual complex de pregătire a viei pentru noul sezon, ce urma să înceapă peste câteva săptămâni, cunoscut sub numele de Arezeanul (Tăiatul) viilor. Denumirea de

Arezean, ca, de altfel, și obiceiul întâlnit numai în zona amintită, pare a fi un împrumut de la bulgari, care numesc sărbătoarea Trifon Zarezan, adică Trifon Tăietorul. Și aceasta, pentru că unul dintre principalele acte ale obiceiului se axează pe operația tăierii rituale a corzilor de viță-de-vie. Pentru fertilizarea viilor și protejarea lor de agenții dăunători, viticultorii aprindeau focuri la marginea plantatiilor și vărsau vin în jăraticul aprins. Totodată, ei săreau peste foc pentru a fi feriți

de boli și a se fortifica, în același sens, de a putea rezista muncilor solicitante de la vie. În satele din Banat era obiceiul - dispărut de mai bine de un secol - să se rostogolească o roată aprinsă din vârful dealurilor cu vii spre vale. Sensul obiceiului era de a fertiliza via și a îndepărta de ea duhurile nefaste, între care și spiritul nociv al iernii. Acest ritual se repeta în noaptea lăsatului de sec și sub diverse alte variante. (Foto: ic. **Iisus-vița de vie**)

Explicarea Sfintei Liturghii- Binecuvântarea pe care preotul o dă la începutul Sfintei Liturghii

(Preotul, stând în fața Sf. Altar, face trei închinăciuni, rostind de 3 ori rugăciunea „Împărate ceresc”, prin care cheamă Duhul Sfânt)

Începerea Sfintei Liturghii este marcată de rostirea solemnă a cuvintelor: „Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și Sfântului Duh acum și pururea și în vecii vecilor”, care este mărturisirea credinței în Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sf. Duh, dar și ruperea de împărăția lumii acesteia trecătoare și intrarea în Împărăția lui Dumnezeu.

Binecuvântarea Împărăției ne îndreaptă atenția, mintea și inima spre unicul lucru de trebuință, intrarea în Împărăție, transmitându-ne că încă din viața aceasta este posibil a deveni părtaș Împărăției lui Dumnezeu. Sfânta Liturghie prilejuiește trăirea anticipată a Împărăției cerurilor și prefigurarea ajungerii depline în ea.

În această clipă, făcând și noi 3 închinăciuni și lepădând toate ale lumii, trebuie să ne situăm în Împărăția Treimii. Prin "Amin"-ul prin care noi, cei din biserică, îl rostim ca răspuns la binecuvântare având sensul de "Așa să fie!", noi mărturisim dorința de a fi părtași Împărăției lui Dumnezeu și încrederea că ne vom învrednici de această bucurie. Din acest moment orice altă activitate trebuie să înceteze în biserică și fiecare să își îndrepte întreaga atenție spre participarea la Sfânta Liturghie care este, cu adevărat, intrarea noastră în Împărăția lui Dumnezeu.

Prima parte a Sfintei Liturghii se numește „Liturghia Cuvântului sau a catehumenilor (a celor chemați)” și ține până la „Câți sunteți chemați ieșiți...” Se numește așa pentru că la începutul creștinismului aceasta era partea la care puteau participa și cei care se pregăteau pentru a primi Botezul și erau încă în perioada de catehizare (catehumeni). **Liturghia Cuvântului** corespunde viețuirii Mântuitorului în lume, în mijlocul oamenilor pe care i-a chemat la cunoașterea Adevărului și are în centrul Sfintei Mese a altarului, Sfânta Evanghelie, Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu Cuvântul ne vorbește și ni se împărtășește prin cuvânt: citirile din Sfânta Scriptură, rugăciunea și cântarea.

Cea de-a doua parte a Sfintei Liturghii se numește Liturghia credincioșilor, pentru că în vechime, nu puteau lua parte la săvârșirea ei decât credincioșii, adică creștinii care primiseră botezul și care nu se făcuseră vinovați de păcate grele. Cei ce trebuiau să se pocăiască pentru păcate ieșeau din biserică odată cu catehumenii. Se mai numește și Liturghia Euharistică, deoarece în timpul ei se săvârșește Sfânta Taină a Euharistiei. Începe cu ectenia „Câți suntem credincioși, iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm!” și ține până la sfârșitul Liturghiei.

17 februarie- Pomenirea Sf. Mare Mucenic Teodor Tiron, ale cărui moaște se află la biserica noastră, Sfântul Vasile-Victoria

Acest sfânt mucenic a trăit pe vremea împăraților Maximian și Maximin și era de fel din mitropolia Amasiei, din satul ce se cheamă Himialon. Fiind încorporat de curând în oastea tironilor și făcând parte din ceata prepozitului Vringa, a fost chemat de acesta la cercetare și a mărturisit că Hristos este Dumnezeu, batjocorind idolii elinilor ca pe niște statui neînsuflețite și lucruri făcute de mâinile omenești. Dându-i-se vreme să se gândească mai bine, el nu a cheltuit acea vreme în nelucrare, ci a săvârșit o faptă cât se poate de mare. A ars cu foc statuia aceleia pe care elinii o socoteau mama idolilor. Drept aceea, fiind prins și mărturisind că el singur a fost cel care a dat foc statuii, a fost chinuit în felurite chipuri; și fiind băgat într-un cuptor aprins și-a primit sfârșitul acolo. Și se face pomenirea lui în sfânta sa mănăstire ce este în Torachia, în sâmbăta dintâi a Postului Mare, când a săvârșit el o minune deosebită și a izbăvit poporul ortodox de mâncarea din animalele junghiate idolilor.

Minunea colivei, săvârșită de Sf. Teodor Tiron

La 50 de ani după moartea Sfântului Teodor, împăratul Iulian Apostatul (361-363), dorind să-i batjocorească pe creștini, a dat ordin guvernatorului orașului Constantinopol să stropească toate proviziile din piețele de alimente cu sângele jertfit idolilor, în prima săptămână a Postului Mare. Sf. Teodor, apărându-i în vis Arhiepiscopului Eudoxie, i-a poruncit acestuia să-i anunțe pe creștini să nu cumpere nimeni nimic din piață, ci mai degrabă să mănânce grâu fiert cu miere (coliva). În amintirea acestei întâmplări minunate, biserica ortodoxă sărbătorește anual pe Sf. Mare Mucenic Teodor Tiron, în prima sâmbătă a Postului Mare. Vinerea seara, la Sfânta Liturghie a Darurilor Înainte Sfințite, după rugăciunea din amvon, se cântă Canonul Sf. Mare Mucenic Teodor, compus de Sfântul Ioan Damaschinul. După aceasta, se sfințește coliva și se împarte credincioșilor. Această sărbătoare a Sf. Mare Mucenic Teodor în prima sâmbătă a Postului Mare, a fost rânduită pe vremea Patriarhul Nectarie al Constantinopolului (381-397).

Luminându-ți ochiul minții, către cer ai privit și de frumusețea celor nepieritoare dorind, nimic n-ai iubit din cele trecătoare; ci și trupul tău, Tiroane, l-ai dat muncilor celor de multe feluri pentru care ai primit coroana nevestejită și gherdanul biruinței, pentru care cântăm Domnului: Aliluia !

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Pentru că Împărăția lui Dumnezeu, Raiul – ne este model de ordine, de bună rânduială, iconomie, ascultare și o ierarhie desăvârșită în care îngerii și sfinții din smerenie împletită cu bucurie urmează respectând ordinea, firea Raiului și pentru că Biserica este Casa lui Dumnezeu în mijlocul nostru, am luat și noi model și rânduială nepărtinitoare în conformitate cu tradiția bisericească privind modul de păstorire și de săvârșire a Sfințelor Taine și Ierurgii în casele dumneavoastră pentru parohiile din mediul urban. De aceea, pentru că Arhipăstoria Bisericii Ortodoxe Române au rânduit în parohia noastră 3 preoți, ei sunt datori a vizita casele dumneavoastră și de a le sfinți cu diferitele prilejuri și slujbe la care sunt chemați – respectând totodată sectorul parohial încredințat spre ascultare și păstorire. De asemenea, dumneavoastră ca dreptcredincioși creștini, fii și fiice ale Bisericii noastre Ortodoxe străbune, aveți datoria de a păstra și respecta această rânduială, a da cuvenita cinstire și a-l chema pe preotul desemnat pentru zona în care locuiți. Această ordine izvorăște din însăși modelul nostru Împărăția lui Dumnezeu, pe care Mântuitorul nostru Iisus Hristos o respectă în chip dumnezeiesc și a respectat-o fără cârtire și în vremea propovăduirii Evangheliei Sale pe pământ.

Totodată, vă aducem la cunoștință că prin hotărârile Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Bucureștilor se recomandă credincioșilor de a chema preotul de parohie desemnat special pentru sectorul din care faceți parte în parohie, pentru săvârșirea acasă a Slujbelor de Sfeștanie, Spovedanie și Împărtășanie pentru cei bolnavi, Rugăciuni de dezlegare, de sfințire, pentru prunci și lăuze, pentru înmormântări, etc. pentru că astfel preotul vă va cunoaște familia, bucuriile și necazurile, evoluția duhovnicească și va putea să vă îndrume cât mai bine pe calea cea strâmtă a mântuirii. Aceleași hotărâri interzic unui preot să săvârșească slujbe într-o altă parohie decât aceea în care a fost numit, sau într-un sector unde este responsabil un coleg al său. Pentru acestea, vă încredințăm de următoarea rânduială privind împărțirea parohiei noastre precum și desemnarea preoților pentru fiecare sector din parohie:

Pr. Trandafir Cristian -Str. Frumoasă și Calea Victoriei ;

Pr. Andreana Petru: Intr. Puțul de Piatră, Bd. Lascăr Catargiu pe partea cu Orange, Str. Orlando, Bd. Iancu de Hunedoara –Nr.25, Bl 2, Bl. I 1 – nr.2;

Pr. Zamfira Marius – Bd. Iancu de Hunderoara: Bl. H4, H5, H6, Intr. Geneva, Str. Mexic Nr. 2 I3, Nr2. Bl.1, Str. Grigore Alexandrescu, Bd. Lascăr Catargiu pe partea cu Grigore Alexandrescu, Str. Gheorghe Manu

Viata parohiei- Anunturi privind diferitele evenimente și slujbe din cursul lunii februarie

→În zilele de 10 februarie, când este prăznuit Sf. Mucenic Haralambie, și 17 februarie, de prăznuirea Sf. Mare Mucenic Teodor Tiron, în biserica noastră se va săvârși slujba Sfintei Liturghii începând cu ora 8:00, deoarece biserica noastră a fost binecuvântată de a avea părțile din sfintele moaște ale acestor mucenici bine plăcuți lui Hristos. În seara de dinainte se va săvârși slujba Vecerniei unită cu Litia pentru pomenirea sfântului, după rânduialile bisericești.

→Pentru a da cinstirea cuvenită sfântului patron și protector al bisericii noastre, Sf. Ierarh Vasile cel Mare, începând cu luna februarie, în fiecare săptămână, miercuri, după slujba Acatistului Sfântului, vor avea loc cateheze speciale despre activitatea și opera Sfântului Vasile cel Mare și a celorlalți părinți capadocieni. În anul jubiliar dedicat personalității Sfântului Vasile cel Mare dorim să vă facem cunoscută opera ilustrului părinte și ierarh, contextul în care a trăit și a păstorit Biserica, folosul și actualitatea necontenită a scrierilor și a învățăturilor sale. De asemenea, în fiecare vineri, după slujba Vecerniei și a Acatistului, părinții bisericii Sfântul Vasile vor ține cateheze pentru explicarea Sfintei Liturghii, pentru ca tot credinciosul să cunoască, să înțeleagă și să aibă astfel o participare activă la Sfânta Liturgie.

→În anul 2009, cuantumul contribuției pentru o familie a rămas de 50 lei ca și în anul precedent. Această sumă se încasează la parohie numai de Preotul Paroh Trandafir Cristian pentru care veți primi o chitanță care să ateste plata contribuției pentru ajutorul bisericii.

→**PELERINAJ ÎN BULGARIA** În data de 28 februarie parohia noastră organizează un pelerinaj în Bulgaria, pe urmele Sfinților Dimitrie Basarabov și a Sfintei Mucenițe Filoteea. Se vor vizita peștera Sf. Dimitrie din satul Basarabi, frumoasa cetate medievală de la Veliko Târnovo, în a cărei catedrală au fost adăpostite o vreme moaștele Sfintei Filoteea, înainte de a fi aduse în Țara Românească. Prețul pelerinajului este de 100 lei, transport cu autocarul. Vă așteptăm pentru înscrieri, programul pelerinajului îl puteți consulta la Avizierul Bisericii.

Sf. Sfințit Mucenic Haralambie, trăitor în sec al III-lea d.H., vestit pentru puterea credinței sale și ardoarea cu care propovăduia sfintele învățături creștine, a ajuns episcop al cetății Magnezia, din Asia mica. Prins și jupuit de viu pentru credința în Hristos, sfântul le-a spus prigonitorilor săi: "Vă mulțumesc vouă fraților că, juvind trupul meu cel vechi și bătrân, mi-ați înnoit sufletul cu haina cea nouă a suferinței pentru Mântuitorul și pentru biserica Sa. Supus la chinuri groaznice, Haralambie și-a dat sufletul în temniță, primind astfel cununa muceniciei. Sf. Haralambie este cel care are putere asupra ciumei, holerei și a morții. Biserica Sfântul Vasile- Victoria deține moaște ale Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie, și se cuvine ca noi, credincioși, să le acordăm cinstirea cuvenită. Este posibil ca acestea să fi fost aduse tocmai pentru a feri comunitatea de ciumă, căci se știe că în veacul al XVIII-lea și al XIX-lea, această boală a lovit în mai multe rânduri orașul București.